

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे सदुसष्टावा भाग

भविष्यवाणीचे उलगडणे: दानियेल 11:10 आणि त्यापुढील ऐतिहासिक व भविष्यसूचक महत्त्व प्रकट करणे

Jeff Pippenger
2024-03-30

दानीएल अध्याय अकराच्या चाळीसाव्या वचनाची सुरुवात शेवटच्या काळात, म्हणजे इ.स. १७९८ मध्ये होते, जेव्हा दक्षिणेच्या राजाच्या हातून उत्तरेच्या राजाला त्याचा प्राणघातक घाव दिला जातो. त्या इतिहासाचे पूर्वछायाचित्र इ.स.पू. २४६ या वर्षात दिसते, जेव्हा टॉलेमीने उत्तरेकडील राज्यावर सूड उगविला; तसेच इ.स. १७९८ मध्ये नेपोलियनकालीन फ्रान्सने पोपाला बंदी बनविल्यानेही तेच सूचित होते. नवव्या वचनात दक्षिणेचा राजा इजिप्तात परतल्यानंतर, दहावे वचन हे ओळखून देते की उत्तरेचा राजा दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध प्रतिआक्रमण उभारेल.

म्हणून दक्षिणेकडील राजा आपल्या राज्यात येईल आणि आपल्या स्वतःच्या देशात परत जाईल. पण त्याचे पुत्र चिथावले जातील, आणि ते मोठमोठ्या सैन्यसमूहांची जमवाजमव करतील; आणि त्यांपैकी एक निश्चितच येईल, पूराप्रमाणे वाहत जाईल, आणि पुढे निघून जाईल; मग तो परत येईल आणि आपल्या किल्ल्यापर्यंत चिथावला जाईल. दानियेल 11:9, 10.

दहाव्या वचनाची पूर्ती करणाऱ्या इतिहासावरील उरियाह स्मिथ यांच्या भाष्याचा विचार करण्यापूर्वी, आपण “पूरासारखे वाहून जाईल, आणि ओलांडून जाईल” या अभिव्यक्तीकडे लक्ष देतो. ज्या हिब्रू वाक्यांशाचे असे भाषांतर करण्यात आले आहे, त्याचे चाळीसाव्या वचनातही “पूरासारखे वाहून जाईल आणि ओलांडून जाईल” असे भाषांतर केलेले आहे. मूळ हिब्रू भाषेत तो हाच तोच वाक्यांश आहे. तो पवित्र शास्त्रात फक्त आणखी एका ठिकाणीच आढळतो.

आणि तो यहुदामधून जाईल; तो ओसंडून वाहील व पुढे जाईल; तो मानेपर्यंत पोहोचेल; आणि त्याच्या पंखांचा विस्तार, हे इम्मानुएल, तुझ्या देशाची रुंदी भरून टाकील. यशया 8:8.

दानियेल अध्याय अकरा, पद दहा आणि पद चाळीस, आणि नंतर पुन्हा यशया अध्याय आठ, पद आठ मध्ये, तोच हिब्रू वाक्यप्रचार तीन वेगवेगळ्या प्रकारे अनुवादित केला गेला आहे, तरीही ते एकाच अर्थाचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या वाक्यप्रचारातील शेवटचा शब्द, हिब्रू शब्द “abar,” याचे प्रतिनिधित्व पद दहामध्ये “पार जाईल,” पद चाळीसमध्ये “वरून जाईल,” आणि नंतर यशयामध्ये “ओलांडून जाईल” असे केले आहे. या तिन्ही संदर्भामध्ये अर्थ मूलतः तोच आहे, परंतु यशयामध्ये या संदर्भादरम्यान आणखी एक भविष्यवाणीपर संबंध देखील आहे.

यशयामधील हे वचन त्या वेळी पूर्ण झाले, जेव्हा अशशूरच्या राजाने यहुदावर विजय मिळवला आणि यरुशलेमपर्यंत आला, पण शहरावर स्वतः कधीही विजय मिळवला नाही. तो “मानापर्यंत” आला, पण त्याने “डोक्यावर” कधीही विजय मिळवला नाही. याच भविष्यवाणीत यशया “डोके” कशाचे प्रतिनिधित्व करते याचे एक भविष्यसूचक प्रतीक मांडतो, आणि तो “डोके” म्हणजे राज्याची राजधानी आहे असे ओळख करून देतो, तसेच राज्याचा राजा देखील “डोके” आहे. तो या भविष्यसूचक सत्याचे दोन साक्षी पुरवितो की डोके म्हणजे राजा आणि राज्य; आणि मग तो गूढ रीतीने असे सूचित करतो की जर भविष्यवाणीचा विद्यार्थी हे सत्य स्वीकारणार नाही व समजून घेणार नाही, तर तो स्थिर होणार नाही. हे गूढ वचन त्याच भविष्यवाणीचा भाग आहे जी हे ओळख करून देते की उत्तरेचा राजा पूरासारखा वाहत जाईल व पुढे जाईल, पण फक्त “मानापर्यंत”च.

कारण सीरियाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे मस्तक रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा मोडून काढला जाईल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे मस्तक शोमरोन आहे, आणि शोमरोनचे मस्तक रेमाल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही.

यशया ७:८, ९.

सीरिया राष्ट्रचे “मस्तक” त्याची राजधानी “दमास्कस” होती, आणि “दमास्कस”चे (राजधानी शहराचे) “मस्तक” सीरियाचा राजा “रेझीन” होता. तसेच, एप्रैम राष्ट्रचे “मस्तक” त्याची राजधानी “सामरिया” होती, आणि “सामरिया”चे (राजधानी शहराचे) “मस्तक” “रेमल्याचा पुत्र” (पेकह), सामरियाचा राजा, होता. याच भविष्यवाणीत, पुढील अध्यायात, आठव्या वचनात, अशूरचा राजा सन्हेरीब याने यरुशलेमला वेढा घातला, आणि आठव्या वचनात त्याने यरुशलेमला दिलेला वेढा मानेपर्यंत येणे असे ओळखले आहे.

सातवा व आठवा पद, जे दोन साक्षीदारांच्या आधारावर “शिर” या भविष्यसूचक प्रतीकास मांडतात—जे राजा आणि त्या राजाच्या राष्ट्राची राजधानी या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करते—ते पासष्ट वर्षांच्या त्या भविष्यवाणीस सूचित करतात, जी इस्राएलच्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांविरुद्ध असलेल्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या दोन्ही भविष्यवाण्यांचा प्रारंभबिंदू ओळखून देते. म्हणून हे एक अत्यंत गुंतागुंतीचे पद आहे, कारण ते दानियेल अध्याय अकराच्या दहाव्या व चाळीसाव्या पदांशी संबंधित आहे; आणि ही दोन्ही पदे देखील उत्तरेकडील एका राजाने दक्षिणेकडील एका राजावर आक्रमण केल्याच्या घटनांची ओळख करून देतात, जसे सन्हेरीबने, जो उत्तरेकडील एक राजा होता, यहुदावर, जो दक्षिणेकडील एक राजा होता, यशया अध्याय आठच्या आठव्या पदात आक्रमण केले.

उत्तर व दक्षिणेच्या राजांच्या या संलग्न संघर्षांना एकत्र जोडणारी किल्ली म्हणजे “मस्तक,” आणि “ओसंडून वाहणे व पुढे निघून जाणे.” अकराव्या अध्यायाच्या दहाव्या वचनात, उत्तर दिशेचा राजा दक्षिण दिशेच्या राजाविरुद्ध प्रत्युत्तरात्मक आक्रमण करतो तेव्हा तो युद्ध जिंकतो; तरीही तो “मस्तक” मागे सोडतो, कारण तो दक्षिणेच्या राजाच्या “किल्ल्याकडे” “येतो, आणि ओसंडून वाहतो, आणि पुढे निघून जातो.” दहाव्या वचनातील इतिहास हा दक्षिणेच्या राजावर उत्तर दिशेच्या राजाच्या विजयाचे प्रतिनिधित्व करतो; परंतु तो मिसरमध्ये (त्या किल्ल्यात), म्हणजे राजधानीत—त्या “मस्तकात”—प्रवेश करीत नाही.

पूर्वी सातव्या आणि आठव्या वचनांत दक्षिणेच्या राजाने उत्तरेच्या राजाचा पराभव केला तेव्हा, तो “उत्तरेच्या राजाच्या किल्ल्यात शिरला, आणि” “पराक्रम केला, आणि” “बंदी करून” त्यांना “मिसरात” परत घेऊन गेला. उत्तरेच्या राजाच्या प्रत्युत्तरात्मक विजयात, तो मिसरात शिरला नाही; अशा रीतीने हे प्रतिरूप दर्शविते की १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघ झटकून टाकला गेला तेव्हा रशिया—त्याची राजधानी, त्याचे मस्तक—उभेच राहिले. “जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चयाने तुम्ही स्थिर राहणार नाही.” अकराव्या आणि बाराव्या वचनांत दक्षिणेचा राजा म्हणून दर्शविलेला रशियाच सीमाभूमीवरील लढाई जिंकतो; जी प्राचीन काळी राफिया होती, आणि आज युकेन आहे.

“‘पद १०. पण त्याचे पुत्र उद्दीप्त होतील, आणि प्रचंड सैन्यसमूह एकत्र करतील; आणि त्यांपैकी एक नक्कीच येईल, ओसंडून जाईल व पुढे सरकत जाईल; मग तो परत येईल, आणि आपल्या किल्ल्यापर्यंत उद्दीप्त होईल.’”

“या वचनाचा पहिला भाग ‘पुत्रां’विषयी, अनेकवचनी, बोलतो; आणि शेवटचा भाग ‘एकाविषयी,’ एकवचनी, बोलतो. Seleucus Callinicus याचे पुत्र Seleucus Ceraunus आणि Antiochus Magnus हे होते. या दोघांनीही आपल्या पित्याच्या आणि आपल्या देशाच्या कार्याचे समर्थन करणे व त्याचा सूड उगविणे या कामी उत्कटतेने प्रवेश केला. यांपैकी ज्येष्ठ Seleucus याने प्रथम सिंहासन धारण केले. आपल्या पित्याचे अधिराज्य पुन्हा मिळविण्यासाठी त्याने मोठा जनसमुदाय जमविला; परंतु शरीराने आणि स्थितीनेही दुर्बल व भेकड असा हा राजपुत्र, धनहीन, आणि आपल्या सैन्याला आज्ञाधारक ठेवण्यास असमर्थ असल्याने, दोन किंवा तीन वर्षांच्या अपकीर्तिपूर्ण राज्यकारभारानंतर त्याच्या दोन सेनापतींनी त्यास विष देऊन ठार केले. त्याचा अधिक समर्थ भाऊ, Antiochus Magnus, याला त्यानंतर राजा घोषित करण्यात आले; त्याने सैन्याची धुरा आपल्या हाती घेऊन Seleucia पुन्हा काबीज केले आणि Syria परत मिळविला; काही ठिकाणांचा तो तहाने स्वामी झाला, तर काहींचा शस्त्रबलाने. त्यानंतर एक युद्धविराम झाला, ज्यामध्ये दोन्ही बाजूंनी शांततेसाठी वाटाघाटी केल्या, तरी युद्धाची तयारी ठेवली; यानंतर Antiochus परत आला आणि मिसरी सेनापती Nicolas याचा युद्धात पराभव केला, आणि Egypt वरच आक्रमण करण्याचा विचार त्याच्या मनात आला. हाच तो ‘एक’ होय, जो निश्चितच

पूराप्रमाणे वाहत येईल आणि पुढे निघून जाईल.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

१९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनचा झालेला पतन हा “अंतकाळ” चिन्हांकित करणारा होता, आणि त्या वचनातील दोन पुत्र हे रेगन आणि पहिला बुश या दोन मार्गचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतात. १७९८ मधील “अंतकाळापासून,” ज्या ठिकाणी दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसावे वचन सुरू होते, तेव्हापासून रोमची व्यभिचारिणी विस्मरणात गेली आहे; कारण ती, येजेबेलप्रमाणे, सामरियात मागेच राहते, तर तिचा पती अहाब कर्मेल पर्वतावर एलियाशी सामना करीत असतो. ती लपून बसलेली होती, परंतु गुप्तपणे सूत्रे हलवीत होती, जशी ती पहिल्या महायुद्धात आणि दुसऱ्या महायुद्धात होती. तिचा पती हा दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध तिचे प्रतिनिधी सैन्य आहे. जेव्हा तिने १९८९ मध्ये प्रतिघात केला, तेव्हा ती, उत्तरेच्या राजाप्रमाणे, रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार घेऊन आली.

आणि अंतकाळी दक्षिणेकडील राजा त्याच्यावर ढकल देईल; आणि उत्तरेकडील राजा रथ, घोडेस्वार आणि पुष्कळ जहाजे घेऊन वादळासारखा त्याच्यावर येईल; आणि तो देशांमध्ये प्रवेश करील, आणि पूराप्रमाणे वाहत जाऊन पुढे निघून जाईल. दानियेल 11:40.

तिचा प्रतिउत्तरातील प्रतिनिधी “जहाजे” यांद्वारे दर्शविला आहे, जी आर्थिक शक्ती आहेत, आणि “रथ व घोडेस्वार” यांद्वारे, जी लष्करी सामर्थ्य आहे. लष्करी सामर्थ्य आणि आर्थिक शक्ती ही शेवटच्या दिवसांच्या भविष्यवाण्यांमध्ये संयुक्त संस्थानांची दोन भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये आहेत; कारण जे इझेबेलपुढे वाकणार नाहीत त्यांना संयुक्त संस्थाने खरेदी-विक्री करण्यास मनाई करतील, आणि तरीही त्यांनी इझेबेलच्या अधिकाराच्या चिन्हाला नकार दिल्यास, त्यांना मृत्यूदंड दिला जाईल. १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या विघटनास कारणीभूत ठरलेली जी गोष्ट होती, ती म्हणजे पोपसत्तेशी सहकार्य करून वापरलेली संयुक्त संस्थानांची आर्थिक शक्ती आणि लष्करी सामर्थ्य; तथापि, रशिया उभा राहिला होता.

दानियेल अध्याय अकरा येथील दहाव्या वचनाची जी इतिहासघटना पूर्ण झाली, तीच वचन चाळीसच्या दुसऱ्या भागातील इतिहासात पुन्हा दिसून येते, जो १९८९ मध्ये अंतकाळ ओळखून देतो. सहाव्या ते नवव्या वचनांतील इतिहास हा त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यामुळे अंतकाळाकडे वाटचाल झाली; आणि तो वचन चाळीसच्या पहिल्या भागात ओळखून दिलेला आहे. दानियेल अध्याय अकरा येथील पाचव्या ते दहाव्या वचनांमध्ये दानियेल अकरा येथील चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास परिपूर्ण रीतीने उलगडून दाखविला आहे; कारण सिस्टर व्हाईट यांनी नोंदविल्याप्रमाणे, “दानियेल अकराव्या अध्यायात पूर्ण झालेल्या इतिहासाचा मोठा भाग पुन्हा घडविला जाईल.”

दानियेल अकराव्या अध्यायातील एक ते चार वचने, शेवटच्या दिवसांतील अंतकाळी दोन शिंगांच्या राष्ट्राचा दुसरा राजा म्हणून कायरसची ओळख करून देतात. शेवटच्या दिवसांतील “अंतकाळ” हा १९८९ साल होता, आणि कायरसद्वारे दर्शविलेला दुसरा अध्यक्ष अशी एक भविष्यसूचक अनुक्रमणा स्थापित करतो की ज्यामुळे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी १९८९ नंतरच्या सहाव्या अध्यक्षापर्यंत मोजू शकतो; तो सर्वांत श्रीमंत अध्यक्ष असेल, आणि तो जागतिकीकरणवादी अजगरसत्तांना—त्या जगातील जागतिकीकरणवादी असोत किंवा संयुक्त संस्थानांतील—उत्तेजित करील (जागृत करील). त्यानंतर ती भविष्यसूचक इतिहासरेषा बायबलमधील भविष्यवाणीतील सातव्या राज्याकडे, म्हणजे संयुक्त राष्ट्रांच्या दहा राजांकडे, झेप घेते; आणि अलेक्झांडर द ग्रेटद्वारे (अर्थ: “मनुष्यांचा योद्धा”) दर्शविलेल्या त्याच्या प्रमुख व पहिल्या राजाची ओळख करून देते, तसेच मानवाच्या कृपाकाळाच्या समाप्तीसमयी इस्लामचे चार वारे पूर्णपणे मुक्त झाले असता त्याच्या राज्याचे अंतिम विलयनही दर्शविते.

मग पाचव्या ते नवव्या वचने 538 मध्ये पोपसत्तेची सिंहासनावर स्थापना होण्यापूर्वीच्या काळाने दर्शविलेला इतिहास स्पष्ट करतात; कारण प्रथम जो सामर्थ्यवान उत्तर दिशेचा राजा होणार आहे, त्याने तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर विजय मिळवला पाहिजे, जसे सेल्युकसने केले, आणि त्यानंतर तो उत्तर दिशेचा राजा म्हणून स्थापित झाला. त्यानंतर साडेतीन वर्षे, जी प्रत्यक्ष पंचेतीस वर्षांनी दर्शविली आहेत, उत्तर दिशेच्या राजाने राज्य केले, जोपर्यंत दक्षिण दिशेचा राजा त्याच्या दुर्गात प्रवेश करून त्याला बंदी बनवित नाही; त्यानंतर तो पुढे मिसरमध्ये घोड्यावरून पडल्यामुळे मरण

पावला. अशा प्रकारे, ही वचने 1798 मधील शेवटच्या काळी समाप्त झालेला इतिहास ओळखून देतात.

दहावे वचन १९८९ मध्ये अंतकाळाच्या इतिहासाची ओळख करून देते, आणि पाच ते नऊ वचनांसह ते चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, जसे तीस ते छत्तीस वचनांचा इतिहासही करतो. म्हणून, पहिले वचन ते दहावे वचन, ओळीवर ओळ या रीतीने, दोन भविष्यवाणीच्या रेषा आहेत. पहिली रेषा सहाव्या आणि सातव्या राज्यांच्या नेत्यांना उद्देशून आहे, तरी सहाव्या राज्याच्या सहाव्या व सर्वात श्रीमंत राष्ट्राध्यक्ष आणि सातवे राज्य यांच्यामध्ये एक रिक्त अवकाश आहे.

दुसरी ओळ तीन अडथळ्यांच्या दूर होण्याच्या इतिहासाचा, उत्तर दिशेच्या राजाने राज्य केलेल्या कालखंडाचा, आणि त्यानंतर 1798 मध्ये कोण दूर करण्यात आले, तसेच 1989 पर्यंतचा, आणि मागील ओळीत कुरुशाद्वारे दर्शविलेल्या दुसऱ्या अध्यक्षाचा समावेश करते.

अकरावी व बारावी वचने इतिहासाची तिसरी रेषा दर्शवितात, जी दुसऱ्या वचनातील श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षानंतर घडते; परंतु ती १९८९ मध्ये, समाप्तीच्या काळी, सोव्हिएत संघाच्या पतनानंतर कधीतरी, आणि सोळाव्या वचनात दर्शविल्याप्रमाणे, संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापूर्वीच्या कोणत्यातरी काळात घडते.

१९८९ मधील अंतकाळानंतरचा इतिहास, पहिल्या ओळीत, २०१६ पासून जागतिकतावाद्यांना चिथावणी देणाऱ्या सहाव्या आणि सर्वात श्रीमंत अध्यक्षापर्यंत नेला जातो. दुसऱ्या ओळीत भविष्यवाणीचा इतिहास १९८९ पर्यंत नेला जातो. अकराव्या व बाराव्या वचनांतील राफिया ("सीमारेषा")ची लढाई, तेराव्या वचनापूर्वी येते; तेथे अलीकडेच पराभूत झालेला उत्तराचा राजा आपले सैन्य पुन्हा उभे करतो आणि मग सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरच दक्षिणाच्या राजाचा पराभव करतो. तेराव्या वचनातील उत्तराच्या राजाची प्रतिनिधी सत्ता, १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत राज्य करणाऱ्या आठ अध्यक्षांतील शेवटची आहे. म्हणून तेरावे वचन सातांपैकी असलेल्या आठव्या अध्यक्षाच्या निवडणुकीच्या वेळी किंवा त्यानंतर घडले पाहिजे. अकरावे व बारावे वचन सहाव्या, सर्वात श्रीमंत अध्यक्षाच्या अगोदरच सुरू होतात, आणि बहुधा त्याच अध्यक्षाच्या निवडणुकीच्या अगोदरच समाप्त होतात; तोच सातांपैकी असलेला आठवा ठरतो आणि तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये प्रतिनिधी युद्धाच्या तिसऱ्या लढाईत विजयी होतो.

अकराव्या व बाराव्या वचनांतील दक्षिणेच्या राजाची प्रतिशोधार्थक कारवाई, दहाव्या वचनात दक्षिणेच्या राजाने भोगलेल्या पराभवाच्या प्रत्युत्तररूपाने आहे. दहावे वचन १९८९ मधील उत्तरेच्या राजाच्या विजयाची ओळख करून देते, जो संयुक्त संस्थाने आणि व्हॅटिकन यांच्या गुप्त युतीमुळे घडून आला. उत्तरेकडील सैन्याचा हा विजय प्रतिनिधी युद्धाच्या पहिल्या लढाईचा होता. प्राचीन काळात पूर्णत्वास गेलेले प्रत्यक्ष उष्ण युद्ध हे शेवटच्या दिवसांतील प्रतिनिधी युद्धाचे प्रतिरूप होते, आणि म्हणून अकरावे व बारावे वचनांतील विजय हा प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईत दक्षिणेच्या राजाचा विजय असेल.

दहा ते पंधरा या वचनांमध्ये तीन लढाया आहेत, आणि त्या सर्व प्राचीन काळात प्रत्यक्ष उष्ण युद्धांद्वारे पूर्ण झाल्या; परंतु त्या अंतिम दिवसांतील प्रतिनिधी युद्धांमधील तीन लढायांचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिली लढाई १९८९ मध्ये पशू आणि खोटा संदेश यांच्या गुप्त युतीने अजगराविरुद्ध जिंकली होती. प्रतिनिधी युद्धांतील दुसरी लढाई दक्षिणेच्या राजाच्या नास्तिक अजगरशक्तीने, पोप आणि त्याच्या प्रतिनिधी सैन्याच्या युतीविरुद्ध जिंकली जाईल. प्रतिनिधी युद्धांतील तिसरी लढाई उत्तरेच्या राजाच्या प्रतिनिधी सैन्याने जिंकली जाईल, जसे तेरा ते पंधरा या वचनांमध्ये दर्शविले आहे.

भविष्यसूचक रीतीने तीन उष्ण जागतिक युद्धे, तीन प्रतिनिधिक युद्धे, जी तीन लढायांनी बनलेली आहेत, आणि इस्लामच्या तीन शापांची युद्धे आहेत. तसेच एक गृहयुद्ध आणि एक क्रांतिकारी युद्धही आहे. प्रतिनिधिक युद्धांतील दुसरी लढाई सध्या युक्रेनमध्ये, "सीमारेषा", येथे सुरू आहे, जी राफिया हिच्याद्वारे दर्शविली जाते; राफिया ही दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा यांच्यामधील सीमारेषा होती, जेव्हा अकरावा व बारावा पदे इतिहासात प्रथम पूर्ण

झाली.

युक्रेनमधील प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईचे संचालन ज्या अगदी त्याच काळात होत आहे, त्याच वेळी इस्लामकडून गौरवशाली देशावर होणाऱ्या तीन आक्रमणांपैकी दुसरे आक्रमण देखील घडत आहे. तिसऱ्या हायचे पहिले आक्रमण ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आले, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रीकरणास प्रारंभ झाला. हे मुद्रीकरणाचे समय अमेरिकेतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने संपतो, जेव्हा तिसऱ्या हायमधील इस्लाम पुन्हा एकदा संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करील. पहिले आणि शेवटचे प्रहार सारखेच आहेत, आणि ते दोन्ही प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या एका आवाजाचे चिन्ह आहेत, जो तिसऱ्या देवदूताचाही आवाज आहे, जो सातव्या कर्ण्याच्या निनादाचाही आहे, जो तिसरा हायही आहे.

त्या दोन आक्रमणांच्या मध्यभागी, जी दोन वचने आहेत, जी सातव्या तुतारीचा निनाद आहेत, तिसऱ्या हायचे इस्लामने ७ ऑक्टोबर, २०२३ रोजी आधुनिक आध्यात्मिक गौरवशाली देशावर नव्हे, तर प्राचीन प्रत्यक्ष गौरवशाली देशावर आक्रमण केले.

त्या वेळी जे युद्ध सुरू झाले, ते आता नेमक्या त्या प्रदेशात घडत आहे जिथे अकरावी व बारावी वचने वर्णन करतात त्याप्रमाणे राफियाचे युद्ध झाले होते. गाझा पट्टी ही यहूदांच्या दक्षिण राज्य आणि इजिप्त यांच्यामधील सीमारेषा आहे. ७ ऑक्टोबर, २०२३, हे इतर चाकांच्या आत असलेल्या एका चाकाप्रमाणे आहे, जे बंडखोरीची, किंवा हिब्रू वर्णमालेतील तेराव्या अक्षराची खूण करते; आणि ते पहिले व शेवटचे अक्षर यांच्यासह मिळून "सत्य" हा शब्द निर्माण करते.

तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामकडून गौरवशाली देशाविरुद्ध झालेला दुसरा हल्ला ७ ऑक्टोबर, २०२३ रोजी घडला, आणि तो नेमक्या त्या प्रदेशात घडला जिथे प्राचीन राफिया युद्ध अकराव्या व बाराव्या वचनांच्या पूर्ततेत झाले होते. गौरवशाली देशावर झालेला हा दुसरा हल्ला, भविष्यसूचक भौगोलिक प्रतीकात्मकतेद्वारे, प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या युद्धाशी—ज्याचे प्रतिनिधित्व युक्रेनमधील युद्ध करते—जोडलेला आहे.

ओळीवर ओळ, युक्रेनमध्ये (The Borderland) सध्या चालू असलेल्या प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईमध्ये तिसऱ्या हायेच्या तुरईच्या दुसऱ्या सूराचा (October 7, 2023) समावेश आहे, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या अंतिम कालखंडात पूर्ण होतो. त्या शिक्कामोर्तबाच्या अनुभवाचे चित्रण दानिएल दहाव्या अध्यायात करतो, जेव्हा तो एकवीस दिवसांच्या शोककाळानंतर "marah" दर्शन पाहतो; हा काळ ते साडेतीन दिवस आहेत ज्यांत ते दोन संदेष्टे रस्त्यात मृत पडले होते. त्या दर्शनाचा अर्थ असा उलगाडण्यात आला की ते "शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांवर काय येणार आहे" याचे स्पष्टीकरण होते.

हिदेकेल नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविण्यात आलेले जे सत्य आहे, तेच शिक्कामोर्तब करणारे सत्य असून, ते अकरा ते पंधरा या वचनांच्या भविष्यसूचक इतिहासात पूर्ण होते. हा चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास आहे, जो १९८९ मध्ये आरंभ होतो आणि एकेचाळीसाव्या वचनापर्यंत तसेच लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत पुढे चालू राहतो. दुसऱ्या वचनातील सहावा, सर्वात समृद्ध अध्यक्ष याचा इतिहास, तिसऱ्या वचनात नमूद केलेल्या "अलेक्झांडर द ग्रेट"च्या सातव्या राज्यापर्यंत दर्शविला जातो.

२०१४ मध्ये प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईच्या प्रारंभी जी इतिहासरेषा सुरू झाली, आणि ज्याच्या पाठोपाठ २०१५ मध्ये सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षाने आपली मोहीम सुरू केली, तीच चाळीसाव्या वचनातील १९८९ पासून एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा रिकामा अवकाश आहे; आणि तीच दुसऱ्या वचनातील सहाव्या, सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षापासून सातव्या राज्यापर्यंतचा रिकामा अवकाश देखील आहे. हाच तो इतिहास आहे जो ११ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रकटीकरण अध्याय अठरा येथील पहिल्या आवाजाने सुरू झाला आणि प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील महान भूकंपाच्या घडीला दुसऱ्या आवाजाने समाप्त होतो. हाच इतिहासाचा तो कालखंड आहे जो यहेज्केलने बाराव्या अध्यायात ओळखून दिला आहे, जिथे प्रत्येक दृष्टांत पूर्ण होतो. हा कालखंड म्हणजे एक लाख

चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ होय. देवाच्या लोकांचे पवित्रीकरण त्याच्या वचनाद्वारे पूर्ण केले जाते.

त्यांना तुझ्या सत्याद्वारे पवित्र कर; तुझे वचन सत्य आहे. योहान 17:17.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

“ही दृष्टि यहेज्केलाला अशा काळात देण्यात आली, जेव्हा त्याचे मन अंधकारमय अशुभ पूर्वानुमानांनी भरून गेले होते. त्याने आपल्या पितरांची भूमी उजाड पडलेली पाहिली. जी नगरी कधीकाळी लोकांनी परिपूर्ण होती, ती आता वस्तीविरहित झाली होती. तिच्या भिंतींच्या आत आनंदाचा स्वर आणि स्तुतिगान यापुढे ऐकू येत नव्हते. स्वतः संदेष्टा परक्या देशात परका होता, जिथे अमर्याद महत्वाकांक्षा आणि क्रूर निर्दयता यांचेच पूर्ण प्रभुत्व होते. मानवी अत्याचार आणि अन्याय यांविषयी त्याने जे काही पाहिले व ऐकले, त्यामुळे त्याचा आत्मा व्यथित झाला, आणि तो दिवस-रात्र कटू शोक करीत राहिला. परंतु केबार नदीच्या काठी त्याच्यासमोर प्रस्तुत करण्यात आलेल्या त्या अद्भुत प्रतीकांनी पृथ्वीवरील राज्यकर्त्यांच्या सत्तेपेक्षा अधिक सामर्थ्यवान अशी सर्वांवर अधिराज्य गाजवणारी सत्ता प्रकट केली. अशशूर व बाबेलच्या गर्विष्ठ आणि निर्दयी सम्राटांपेक्षाही वर दया आणि सत्य यांचा देव सिंहासनावर विराजमान होता.”

प्रेषिताला ज्या चक्रासारख्या गुंतागुंती अशा गोंधळात अंतर्भूत असल्याप्रमाणे दिसल्या, त्या एका अनंत हस्ताच्या मार्गदर्शनाखाली होत्या. या चक्रांना चालना देणारा व त्यांचे निर्देशन करणारा म्हणून त्याला प्रकट झालेल्या देवाच्या आत्म्याने गोंधळातून सुसंवाद उत्पन्न केला; त्याप्रमाणे संपूर्ण जग त्याच्या नियंत्रणाखाली होते. त्याच्या वचनावर असंख्य गौरवप्राप्त प्राणी दुष्ट मनुष्यांच्या सामर्थ्य व नीतीवर अधिराज्य गाजविण्यास, आणि त्याच्या विश्वासू जनांसाठी कल्याण घडवून आणण्यास सिद्ध होते.

“त्याचप्रमाणे, जेव्हा देव प्रिय योहानास भावी युगांसाठी मंडळीचा इतिहास उघड करणार होता, तेव्हा त्याने त्याला ‘मनुष्याच्या पुत्रासारखा एक’ असा प्रकट करून, जो सात मंडळ्यांचे प्रतीक असलेल्या दीपस्तंभांमध्ये फिरत होता, आपल्या लोकांबद्दल तारणहाराची आस्था व काळजी याची खात्री दिली. योहानाला पृथ्वीवरील सत्तांबरोबर मंडळीचे शेवटचे महान संघर्ष दाखविण्यात आले, तसेच त्याला विश्वासूंचा अंतिम विजय व सुटका पाहण्याचीही परवानगी देण्यात आली. त्याने पाहिले की मंडळी पशू व त्याच्या प्रतिमेबरोबर प्राणघातक संघर्षात आणली गेली होती, आणि त्या पशूची उपासना मृत्यूच्या दंडाच्या भीतीने बळजबरीने करविली जात होती. परंतु युद्धाचा धूर व गोंधळ यांपलीकडे पाहताना, त्याने सियोन पर्वतावर कोकराबरोबर उभा असलेला एक समुदाय पाहिला, ज्यांच्या कपाळांवर पशूच्या खुणेऐवजी ‘पित्याचे नाव लिहिलेले’ होते. आणि पुन्हा त्याने ‘जे पशूवर, त्याच्या प्रतिमेवर, त्याच्या खुणेवर, आणि त्याच्या नावाच्या अंकावर विजय मिळविले होते, असे देवाच्या वीणा धारण करून काचेच्या समुद्राजवळ उभे असलेले’ लोक पाहिले, आणि ते मोशेचे व कोकराचे गीत गात होते.”

“हे धडे आपल्या हितासाठी आहेत. आपण आपला विश्वास देवावर स्थिर ठेवला पाहिजे, कारण अगदी आपल्या पुढे असा एक काळ आहे जो मनुष्यांच्या आत्म्यांची कसोटी पाहील. ख्रिस्ताने, ऑलिव्ह पर्वतावर, आपल्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी येणाऱ्या भयावह न्यायांची पुनरुक्ती केली: ‘तुम्ही युद्धे व युद्धांच्या अफवा यांविषयी ऐकाल.’ ‘राष्ट्र राष्ट्रविरुद्ध, आणि राज्य राज्याविरुद्ध उठेल; आणि निरनिराळ्या ठिकाणी दुष्काळ, मरी, आणि भूकंप होतील. हे सर्व वेदनांच्या आरंभ आहेत.’ या भविष्यवाण्यांची यरुशलेमच्या नाशाच्या वेळी अंशतः पूर्तता झाली असली, तरी त्यांचा अधिक थेट संबंध शेवटच्या दिवसांशी आहे.”

“आपण महान व गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. भविष्यवाणी वेगाने पूर्ण होत आहे. प्रभू दाराशी आहेत. लवकरच आपल्या समोर सर्व जीवितांसाठी अत्यंत गंभीर स्वारस्याचा एक काळ उघडणार आहे. भूतकाळातील वाद पुन्हा जागृत केले जातील; नवे वाद उद्भवतील. आपल्या जगात जी दृश्ये घडविली जाणार आहेत, त्यांची अद्याप कल्पनाही केलेली नाही. सैतान मानवी माध्यमांद्वारे कार्य करीत आहे. जे लोक संविधान बदलण्याचा आणि रविवारपालनाची सक्ती करणारा कायदा मिळविण्याचा प्रयत्न करीत आहेत, त्यांना त्याचा परिणाम काय होईल याची फारशी जाणीव नाही. एक संकट अगदी आपल्या उंबरठ्यावर आले आहे.”

“परंतु या महान संकटकाळात देवाच्या सेवकांनी स्वतःवर अवलंबून राहू नये. यशया, यहेज्केल आणि योहान यांना देण्यात आलेल्या दृष्टांतांत आपण पाहतो की पृथ्वीवर घडणाऱ्या घटनांशी स्वर्ग किती निकटपणे संबंधित आहे, आणि जे त्याच्याशी निष्ठावंत आहेत त्यांच्याविषयी देवाची काळजी किती महान आहे. हे जग शासकाविना नाही. येऊ घातलेल्या घटनांचा क्रम प्रभूच्या हाती आहे. स्वर्गाची महिमा, आपल्या मंडळीच्या हितचिंतांप्रमाणेच, राष्ट्रांच्या भाग्याची जबाबदारीही स्वतःच्या अधीन ठेवते.” Testimonies, volume 5, 752, 753.